

A Debreceni Ítéltábla a Bencző Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME., ügyintéző: Dr. Bencző Ákos ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek -, a Dr. Csécsy Andrea ügyvéd (FÉL CÍME.) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME.) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék (korábbi elnevezése: Hajdú-Bihar Megyei Bíróság) 2010. március 11. napján meghozott 3.G.40.001/2008/49. számú ítélete ellen a felperes részéről 51. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult és a Kúria Pfv.VII.20.531/2011/4. számú részítélete folytán megismételt másodfokú eljárásban meghozta, a 2016. január 25. napján megtartott határozathirdetésen pedig kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a Kúria .../4. számú részítéletével el nem bírált részét részben megváltoztatja és a felperes vállalkozói díj iránti keresetét teljes egészében elutasítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a részítélettel el nem bíralt rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1 248 500 (Egymillió-kettőszáznegyvennyolcezer-öttszáz) Ft összevont másodfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a 49. sorszámon meghozott ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1 604 093 Ft-ot és annak 2006. december 8. napjától a kifizetés napjáig járó „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 301/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott mértékű kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1 125 000 Ft perköltséget.

Az ítéletben megállapított - a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns - tényállás szerint a peres felek 2006. május 15. napján alvállalkozási szerződést kötöttek, amelyben a felperes a TELEPÜLÉS NEVE településen megvalósuló szennyvízcsatorna és csapadékvíz csatorna beruházáshoz kapcsolódóan új átemelők építésére, valamint a meglévők átalakítására vállalkozott 121 703 609 Ft átalányár ellenében, 2006. augusztus 31-i teljesítési határidőre.

2006. augusztus 30-án a felperes kezdeményezte a teljesítési határidőnek 2007. május 31. napjára történő módosítását, azonban az alperes a határidő módosításához nem járult hozzá, 2006. november 24-én pedig a felperes késedelmére hivatkozással elállt a szerződéstől és a továbbiakban a munkavégzést maga folytatta.

A szerződés megszűnését követően az elvégzett munkák értéke és a felperest megillető arányos alvállalkozói díj tekintetében a felek között vita keletkezett.

Az alperes a felperest megillető alvállalkozói díj összegét 40 239 591 Ft-ban ismerte el és ezt az összeget a pert megelőzően átutalta a felperesnek, aki azonban az alperes teljesítését csupán részteljesítésként fogadta el.

A felperes az eredeti keresetében 14 280 716 Ft alvállalkozói díj, valamint 7 860 451 Ft kártérítés és járulécai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy az átalányáras alvállalkozási szerződésben foglaltakat 47%-ban teljesítette, ezért az alperes az általa már megfizetett alvállalkozói díjon felül további 14 280 716 Ft-ot köteles a számára megfizetni.

A kártérítési igényét arra alapította, hogy a nemvítés teljesítési késedelem az alperes érdekkörébe tartozó okokból következett be, amelyre tekintettel a szerződés megszűnése miatt bekövetkezett, elmaradt haszonból származó kárát az alperes ugyancsak köteles a részére megfizetni.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, amely ellenkérelméhez kapcsolódóan a felperes részéről alvállalkozói díj címén érvényesített követeléssel szemben 6 085 180 Ft erejéig - meghíúsulási kötbér címén - beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a 2010. március 11. napján meghozott, .../49. számú ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1 604 093 Ft-ot és annak járulékait, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a felperes részéről a szerződés megszűnéséig elvégzett munkák arányát 35,52%-ban, az értékét pedig 43 233 981 Ft-ban határozta meg és megállapította, hogy az alperes részéről már teljesített 40 239 591 Ft alvállalkozói díj, valamint az 1 390 297 Ft összegű megrendelői szolgáltatás elszámolása után a felperes még 1 604 093 Ft alvállalkozói díjra tarthat jogszerűen igényt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét - egyebek mellett - **F.G.** igazságügyi szakértő szakvéleményére alapította, amelynek elkészítése során a szakértő a felperesi teljesítés arányának és értékének meghatározása során - részben - a felperes által a keresetlevélhez F/20. alatt csatolt mellékletben szereplő egységárat vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igényét, valamint az alperes beszámítási kifogását egyaránt alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben - egyebek mellett - azt sérelmezte, hogy a szakértő a szerződés megszűnéséig elvégzett munkája értékét - álláspontja szerint tévesen - a keresetlevélhez F/20. alatt csatolt kimutatásban szereplő egységárok alapulvételével határozta meg.

Előadta, hogy az F/20. számú mellékletet csupán a mennyiségi teljesítésének igazolására csatolta, ezért az elvégzett munkája értékének meghatározása során a szakértőnek az F/20. alatti melléklet mennyiségi adattartalmát az alvállalkozási szerződés mellékletét képező költségvetéssel együtt kellett volna értékelnie és az elvégzett munkája értékét a költségvetésben meghatározott egységárok alapulvételével kellett volna meghatároznia.

A felperes fellebbezését elbíráló Debreceni Ítéltábla a 2010. november 24. napján meghozott .../6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta.

Az ítéltábla az ítéletében - egyebek mellett - megállapította, hogy az általa részletesen kifejtett indokok miatt **F.G.** igazságügyi szakértő szakvéleményét nem tette aggályossá az a körülmény, hogy annak elkészítése során a szakértő nem az ajánlati költségvetésben, hanem a mindkét fél által aláírt, felperes részéről F/20. alatt csatolt mellékletben szereplő egységárat vette figyelembe.

A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelynek eredményeként a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2012. január 5. napján meghozott .../4. számú részítéletével az ítéltábla jogerős ítéletét az alvállalkozói díj megfizetése iránti kereset elutasító

részében hatályon kívül helyezte és e vonatkozásban az ítéletét új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, egyebekben pedig a jogerős ítéletet - részítéletként - hatályában fenntartotta.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő a felperest megillető alvállalkozói díj meghatározása során tévesen vette figyelembe az F/20. szám alatti mellékletben szereplő, a szerződéses áráktól eltérő adatokat, ezért az általa elkészített szakértői vélemény aggályosnak tekinthető. A másodfokon eljáró ítélet azonban a szakvélemény hiányosságát nem küszöböltette ki, hanem a helytelen megállapítást tartalmazó szakértői vélemény alapján téves érdemi döntést hozott.

Ezért a Kúria a megismételt másodfokú eljárásra vonatkozó iránymutatásában azt írta elő az ítélet számára, hogy a szakvélemény hiányának kiküszöbölésével határozza meg a felperest az elvégzett munkája alapján megillető alvállalkozói díj összegét.

A megismételt másodfokú eljárásban az ítélet - a Kúria részítéletében kifejtetteknek megfelelően - további szakértői bizonyítást rendelt el.

A **KFT** által készített, az iratokhoz 64. sorszámon csatolt szakértői vélemény ismeretében pedig a felperes az alvállalkozói díj iránti keresetét akként „pontosította”, hogy az alperest 12 947 281 Ft tőke és annak 2006. december 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a régi Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata, valamint a perrel felmerült költségei megfizetésére kérte kötelezni (69. sorszámú beadvány).

Az alperes a felperes „pontosított” keresetének a teljes mértékben történő elutasítását kérte.

Az ítélet mindenekelőtt megállapította, hogy mivel a Kúria részítélete az ítélet korábbi jogerős ítéletét csupán az alvállalkozói díj megfizetése iránti kereset elutasító részében helyezte hatályon kívül, egyebekben pedig a jogerős ítélet hatályában fenntartotta, a megismételt másodfokú eljárásban az ítélet is csupán ebben a körben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, figyelemmel „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. §-ának (3) és (4) bekezdéseiben, valamint a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra.

Az ítélet a **KFT** által a megismételt másodfokú eljárásban készített, módosított szakértői vélemény, **H.A.** igazságügyi szakértőnek a 2016. január 13-i másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata, valamint a peres felek képviselőinek egyező előadása alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint módosítja, illetve kiegészíti:

A szerződés megszűnéséig a felperes az alvállalkozói szerződésben vállalt munkák 31,98%-át végezte el, amelyre tekintettel a szerződésben kikötött alvállalkozói díjból 38 917 568 Ft illette meg. A Debreceni Ítélet 6. számú jogerős ítélete alapján az alperes - a részére megítélt perköltség beszámítása után - 2010. december 22-én további 1 189 674 Ft-ot a felperesnek megfizetett.

Az így módosított és kiegészített tényállás alapján pedig az ítélet azt állapította meg, hogy a felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének a Kúria részítéletével még el nem bírált része tekintetében is megalapozatlan.

Az alvállalkozói díj iránti keresete vonatkozásban a felperes a fellebbezésében és a felülvizsgálati kérelmében is azt sérelmezte, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok az ítéleteiket olyan szakértői véleményre alapították, amelyben a szakértő a részére járó alvállalkozói díj összegét a keresetlevélhez F/20. számon csatolt kimutatásban szereplő egységárak alapulvételével határozta meg annak ellenére, hogy a felperes a kimutatást kizárólag „a mennyiségi teljesítése igazolására” csatolta és annak tartalma a felek között létrejött szerződést nem módosította.

A felperes véleménye szerint a szakértő akkor járt volna el helyesen, ha a részére járó alvállalkozói díj összegét az F/20. számú mellékletben szereplő mennyiségi adatoknak és az alvállalkozói

szerződés mellékletét képező költségvetésben szereplő egységáraknak az egybevetésével határozza meg.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek ezt a jogi érvelését fogadta el és ennek megfelelően utasította az ítéletábrát az alapeljárásban beszerzett szakértői vélemény hiányosságának kiküszöbölésére, amely iránymutatáshoz az ítéletábra a megismételt eljárásban kötve volt.

Ennek megfelelően a megismételt másodfokú eljárásban az ítéletábra először **F.G.** igazságügyi szakértőt hívta fel az alapeljárásban készített szakértői véleményének a kiegészítésére akként, hogy a felperes részéről a szerződés megszűnéséig elvégzett munkák arányát és értékét - az F/20. szám alatt csatolt kimutatásban szereplő egységárak helyett - a felek között létrejött alvállalkozói szerződés mellékletét képező költségvetési összesítőben szereplő egységárak alapulvételével határozza meg.

F.G. a 2014. október 9. napján előterjesztett kiegészítő szakértői véleményében (az iratokhoz .../9. szám alatt csatolva) a felperes teljesítésének arányát az egész szerződés vonatkozásában 34,54%-ban, a felperest megillető alvállalkozói díj összegét pedig 42 037 471 Ft-ban határozta meg. A személyes meghallgatása során ugyanakkor a szakértő előadta, hogy a kiegészítő szakértői vélemény elkészítése során részben eltért a költségvetésben szereplő áráktól, amelyet azzal indokolt, hogy a költségvetés árai a helyszínen már beépítésre került, igazolt minőségű anyagokra vonatkoztak. Az adott esetben azonban a felperes részéről csupán az általa beszerzett, illetve előre gyártott anyagok egy részének a helyszínre szállítása történt meg, amelyre tekintettel a felperest megillető alvállalkozói díj meghatározása során a költségvetésben szereplő egységárakat nem lehetett 100%-os arányban figyelembe venni.

Arra a kérdésre azonban a szakértő nem tudott kielégítő választ adni, hogy mi volt az az objektív módszer, amely alkalmazásával csökkentette a költségvetésben szereplő egységárakat.

Erre tekintettel pedig az ítéletábra azt állapította meg, hogy a **F.G.** igazságügyi szakértő által a megismételt másodfokú eljárásban készített szakértői véleményt nem lehetett olyan aggálytalan szakértői véleménynek tekinteni, amelyre a bíróság az érdemi döntését jogszerűen alapíthatta volna. Az egységes ítélezési gyakorlat szerint ugyanis a szakvéleménnyel szemben követelmény az is, hogy azt a bíróság ne csak végkövetkeztetésében ismerje, hanem alapjaiban és részletes indokaiban is. Ezért a szakértőtől meg kell követelni mindazoknak az összehasonlítási adatoknak és tényeknek az ismertetését, amelyek közrehatottak a szakértői vélemény meghozatalánál és amelyeknél fogva a szakértői vélemény helyessége ellenőrizhető (BH2005.147.).

Tekintettel arra, hogy a **F.G.** igazságügyi szakértő által a megismételt másodfokú eljárásban készített szakértői vélemény a fenti követelménynek nem felelt meg, azt az ítéletábra a bizonyítékok köréből kirekesztette, azt figyelmen kívül hagyta és - helyt adva a felperes indítványának - a perben más szakértőt rendelt ki.

Az ítéletábra által új szakértőként kirendelt **KFT** a 64. sorszámon benyújtott (alap) szakértői véleményében a felperes teljesítésének arányát 45,02%-ban, a felperesnek járó alvállalkozói díj összegét pedig 54 794 114 Ft-ban határozta meg azzal, hogy ez az összeg tartalmazza az eredeti F/20. számú mellékletben még nem szerepelt, 99-109. szám alatti tételekben rögzített anyagok elszámolását is.

A felperes a **KFT** által készített (alap) szakértői vélemény megállapításait nem vitatta, az abban foglaltakra hivatkozással pedig a keresetét módosította (felemlte).

Az alperes az új szakértői véleményre tett észrevételében több tétel vonatkozásában vitatta a szakértői véleményben foglaltakat, másrészt állította, hogy az F/20. számú melléklet 9/a. számú tételének vizsgálata során a szakértő - a terhére - 10 549 789 Ft összegű számítási hibát vétett.

Sérelmezte azt is, hogy az alapeljárásban figyelembe vett, a felek által nem vitatott 1 390 297 Ft összegű megrendelői szolgáltatást a szakértő a szakvéleménye elkészítése során figyelmen kívül hagyta.

A szakértő az alperesnek a számítási hibára történt hivatkozását megalapozottnak fogadta el és arra tekintettel a 78. sorszámú beadványában a (alap) szakvéleményét akként módosította, hogy a felperes teljesítésének arányát 36,35%-ban, a felperest megillető alvállalkozói díj összegét pedig 44 244 326 Ft-ban határozta meg.

A felperes a 2016. január 13-i tárgyaláson 79/F/1. szám alatt csatolt nyilatkozatában a módosított szakértői vélemény kiegészítésének elrendelését indítványozta, amely indítványát az ítéltábla a 79/I. végzésével - az alábbi indokok miatt - elutasította:

A **KFT** által készített (alap) szakértői véleményt az ítéltábla a 67. sorszámú végzése mellékleteként azzal a felhívással küldte meg a feleknek, hogy az arra vonatkozó észrevételeiket - a Pp. 141. §-ának (6) bekezdésébe foglalt jogkövetkezmények alkalmazásának terhe mellett - a kézbesítéstől számított 15 napon belül tegyék meg.

A felperes a 67. sorszámú végzést és az ahhoz mellékelt szakvéleményt 2015. december 2. napján átvette, a végzésben megállapított határidőn belül azonban a szakértői véleményre nem tett észrevételt, az abban foglaltakat nem kifogásolta. A felperes csupán a 2016. január 13-i tárgyaláson indítványozta a szakértői vélemény kiegészítését, amely indítványának teljesítését azonban az ítéltábla a Pp. 3. §-a (4) bekezdésének utolsó mondatában foglaltak alapján mellőzni rendelte.

E döntésével összefüggésben az ítéltábla rámutat arra is, hogy a felperes az indítványa késedelmes előterjesztésének indokaként alaptalanul hivatkozott arra, hogy az indítványa a 78. sorszámú, módosított szakértői véleményből megismert adatokon alapult, amelyet az ítéltábla 2016. január 8-án, e-mail üzenetben küldött meg a részére.

A **KFT** 78. sorszámú beadványa ugyanis az alperes számítási hibára történt hivatkozásának elismerésén és a szakértő korábbi számításának ennek megfelelő korrigálásán túl semmilyen más adatot vagy megállapítást nem tartalmazott.

Ezért a felperesnek a 79/F/1. számon csatolt nyilatkozatban foglalt, a módosított szakvélemény II. számú mellékletének 11. tételével kapcsolatos okfejtése, valamint az az állítása, hogy a szakértő a módosított szakvéleményében „részben tévesen rögzített adatokat, részben számítási hibát vétett, részben pedig figyelmen kívül hagyta az F/20. számú melléklet szerint kiszállított tételeket”, csak a részére 2015. december 2-án kézbesített (alap) szakértői véleményből megismert adatokon alapulhatott.

A felperes a 2016. január 13-i tárgyaláson kizárólag a szakértőnek a számítási hibával kapcsolatos megállapítását sérelmezhetne volna, azzal összefüggésben azonban akként nyilatkozott, hogy nincs észrevétele (79. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala).

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a felperesnek a 79/F/1. számú beadványban előterjesztett, a **KFT** által készített szakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó bizonyítási indítványát elutasította és a tárgyalásra megidézett szakértőt kizárólag az alperes részéről határidőben előterjesztett észrevételekkel kapcsolatban hallgatta meg. Annak eredményeként pedig az ítéltábla az alperes észrevételében foglaltakat részben megalapozottnak találta.

Az 1 390 297 Ft összegű megrendelői szolgáltatással összefüggésben az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy ezt a felek által korábban nem vitatott tételt a **KFT** által készített szakértői vélemény nem tartalmazta, ezért az abban meghatározott felperesi teljesítés arányát és értékét ezzel az összeggel módosítani (csökkenteni) kellett.

Ugyancsak helytállónak fogadta el az ítéltábla az alperesnek a módosított szakértői vélemény II. számú mellékletében 99-104. tételszámok alatt rögzített anyagok figyelmen kívül hagyására vonatkozó hivatkozását.

A keresetlevélhez mellékelt, eredeti F/20. számú kimutatás ugyanis csak 98 tételt tartalmazott.

A felperes csupán a megismételt másodfokú eljárásban (2015. március 31-én) csatolta az iratokhoz azt az „átdolgozott” F/20. számú kimutatását, amelyben már 110 tételt tüntetett fel arra

hivatkozással, hogy a 99-110. sorszám alatti anyagok kiszállítására utóbb, a második ütemben került sor (31. számú jegyzőkönyv 2. oldala).

Az alperes a 105-109. tételszám alatti anyagok vonatkozásában a felperes követelését utóbb elismerte (70. sorszámú irat 4. oldala), a 99-104. sorszámú tételek vonatkozásában azonban vitatta az azokban megjelölt anyagok átvételét.

Ezért a felperesnek a 99-104. tételszámok alatti anyagok alperes részére történt átadására vonatkozó előadását olyan új tényállításnak kellett tekinteni, amelyet a Pp. 235. §-a (1) bekezdésének utolsó mondatába foglalt korlátozó rendelkezésre tekintettel a jelen másodfokú eljárásban már nem lehetett figyelembe venni.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy ezzel összefüggésben helytállóan hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes a fenti tételekben megjelölt anyagoknak az építkezés helyszínére történt kiszállítását sem igazolta, ami ugyancsak kizárta ezen anyagoknak a felperesi teljesítés körében történő elszámolását.

Megalapozatlannak találta azonban az ítéletábra az alperes észrevételét a módosított szakvélemény II. számú mellékletének 26., 27. és 28. számú tételeivel összefüggésben, mivel a szakértő helyesen állapította meg, hogy e tételek vonatkozásában az alperes a 2015. július 8-án megtartott tárgyaláson elismerő nyilatkozatot tett (47. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldala).

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a felek közötti elszámolást a következők szerint végezte el:

A **KFT** által készített, módosított szakértői véleményben meghatározott, 31 107 767 Ft gépészeti munka értékéből az ítéletábra levonásba helyezte a módosított szakvélemény II. számú mellékletében, a 99-104. sorszám alatti tételekben szereplő összegeket, összesen 3 936 461 Ft-ot.

Az így megállapított 27 171 306 Ft-hoz az ítéletábra hozzászámította a felek között nem vitás építészeti munkák 13 136 559 Ft-os értékét, a két tétel összegéből pedig levonásba helyezte a felek között szintén nem vitás 1 390 297 Ft megrendelői szolgáltatás összegét.

Mindezek eredményeként pedig az ítéletábra azt állapította meg, hogy a szerződés megszűnéséig a felperes az alvállalkozói szerződésben vállalt munkák 31,98%-át végezte el, amelyre tekintettel a szerződésben kikötött 121 703 609 Ft alvállalkozói díjból 38 917 568 Ft illetve meg jogszerűen.

Tekintettel arra, hogy ez az összeg kevesebb, mint amit az alperes a felperes részére eddig már megfizetett, az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének a Kúria részítéletével még el nem bírált részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes alvállalkozói díj iránti keresetét teljes egészében elutasította, egyebekben (a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében) pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a Kúria részítéletével el nem bíralt rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdés alapján helybenhagyta, figyelemmel arra is, hogy a jelen másodfokú határozat folytán megváltozott pernyertességi és pervesztességi arányra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését az alperes javára kellett volna megváltoztatni, azonban alperesi fellebbezés hiányában erre az ítéletábrának nem volt lehetősége.

A felperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a felperes a lerótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetékekből, a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából, valamint az általa előlegezett szakértői díjakból származó, saját másodfokú és felülvizsgálati perköltségeit a Pp. 78. §-ának (1) bekezdés alapján maga köteles viselni.

Köteles továbbá megtéríteni az alperesnek a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásokkal összefüggésben felmerült, a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából származó perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra az első másodfokú eljárásra vonatkozóan „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontjaiban, valamint az (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak alapján bruttó 250 000 Ft-ban, a felülvizsgálati eljárásra vonatkozóan a Kúria részítéletében megállapított bruttó 300 000 Ft-ban, a megismételt másodfokú eljárásra vonatkozóan pedig - az alperes és a jogi képviselője között

létrejött, az iratokhoz 79/F/3. számon csatolt megállapodás alapján - bruttó 698 500 Ft-ban, mindösszesen bruttó 1 248 500 Ft-ban állapította meg.

Debrecen, 2016. január 21.

Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -